



มาตรการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษานักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
โรงเรียนสระโบสถ์วิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
“สถานศึกษาปลอดภัย”

๑. นโยบายและการกำหนดมาตรการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อสร้างมาตรฐาน ความปลอดภัยในโรงเรียนสระโบสถ์วิทยาการ

ด้วยโรงเรียนสระโบสถ์วิทยาการ มีความห่วงใยและตระหนักถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของบุคลากร และนักเรียน จึงกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาและสร้างมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา โดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องร่วมกันหาแนวทางที่เป็นรูปธรรมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ได้เรียนรู้อย่างมีความสุข เป็นไปตามหลักสูตร มีทักษะชีวิตที่จะดูแลตนเองให้ปลอดภัย ดังนั้นโรงเรียนท่าสองยางวิทยาการ ซึ่งมีภารกิจและ ความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ความปลอดภัยของสถานศึกษาจึงเป็นเรื่องที่มี ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเพราะนอกจากจะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขแล้วยังมีผลต่อการ พัฒนาด้านอื่น ๆ อีกด้วย

ดังนั้นโรงเรียนสระโบสถ์วิทยาการ ซึ่งมีความรับผิดชอบในการจัดและพัฒนาศึกษาให้เกิดคุณภาพ พร้อมทั้ง ดูแล ปกป้อง ค้ำครองและช่วยเหลือให้บุคลากรและนักเรียนในสถานศึกษามีความมั่นใจในความ ปลอดภัยและอยู่ร่วมกันใน สถานศึกษาอย่างมีความสุขจึงได้กำหนดแนวทางและมาตรการป้องกันภัยของ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องขึ้น

๑) เป้าประสงค์

(๑) เพื่อให้มีรูปแบบแนวทางการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาด้านอุบัติเหตุ ด้านอุบัติภัย และด้านปัญหาทางสังคม โดยอาศัยแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ภายใต้หลักการกระจายอำนาจการมีส่วนร่วมและยึดประโยชน์สูงสุด ของนักเรียนเป็นสำคัญ

(๒) เพื่อสร้างความเข้มแข็งระบบการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาให้มีความพร้อมสามารถป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ปัญหาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน ทั้งด้านอุบัติเหตุ อุบัติภัย และ ปัญหาทางสังคมที่จะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) เพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนทุกคนได้รับการปกป้องและคุ้มครอง ความ ปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจโดยเฉพาะนักเรียนจะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดและสามารถอยู่ในสังคม ได้อย่าง ปลอดภัยและมีความสุข

(๔) เพื่อสร้างความตระหนักในการรักษาความปลอดภัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสถานศึกษา โดยการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้รับผิดชอบและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา

๒) เป้าหมาย

(๑) ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษานักเรียนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนในสถานศึกษาได้รับการคุ้มครองดูแลความปลอดภัยและป้องกันความขัดแย้งที่เกิดจากความคิดเห็นที่แตกต่าง

(๒) ผู้บริหารสถานศึกษาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ปกครองนักเรียนมีแนวทางในการป้องกันและรักษาความปลอดภัยแก่นักเรียน

(๓) เครือข่ายหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการดูแลความปลอดภัยให้นักเรียน

๓) ยุทธศาสตร์

(๑) จัดระบบการรักษาความปลอดภัยและป้องกันความขัดแย้งให้แก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนโดยการมีส่วนร่วมของ ครู ผู้ปกครอง เครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) กำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน

(๓) มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน

๒. การวางแผนรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนสระโบสถ์วิทยาการ

แนวทางการวางแผนการรักษาความปลอดภัยให้นักเรียน เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาค ส่วนในสังคมระหว่าง นักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่าย โดยร่วมกันวางแผนเฝ้าระวัง ป้องกัน แก้ไข ควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน จึงจำเป็นต้องมีมาตรการและกิจกรรมเพื่อให้ได้รับประโยชน์ สูงสุดตามเจตนารมณ์ของ หลักสิทธิ มนุษยชน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ พร้อมทั้งนโยบายของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

ขั้นตอน	ภารกิจ
๑. ศึกษาสภาพทั่วไป	ศึกษาสภาพทั่วไปของโรงเรียน ชุมชน ความเข้มแข็งของเครือข่ายเพื่อวิเคราะห์ ความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติภัย และภัยจากสภาพแวดล้อม
๒. กำหนดมาตรการหลัก	ปฏิบัติมาตรการหลักเพื่อป้องกัน และ/หรือ แก้ไข ตามมาตรการ
๓. กำหนดมาตรการเสริม	กำหนดมาตรการเสริมให้เหมาะสมกับความเชื่อวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่นและสภาพความเสี่ยงของท้องถิ่น
๔. กำหนดกิจกรรม	จัดกิจกรรมสนับสนุนมาตรการหลักและมาตรการเสริม (กิจกรรมรณรงค์สวม หมวกนิรภัย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ,กิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ฯลฯ)
๕. กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบ	กำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานและผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน

๓. แนวทางและมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหา อุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคมอื่น

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๑. ภัยบุคคล ๑.๑. ครูกับนักเรียน	๑. โรงเรียนกำหนด กฎ ระเบียบ ที่มาจากข้อเสนอแนะและ การมีส่วนร่วมของนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนถือปฏิบัติได้โดยไม่ขัดต่อหลักสิทธิเสรีภาพของ บุคคลโดยจัดพิมพ์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการ ศึกษาผู้ปกครองได้ทราบ ๒. จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนปีการศึกษาละ ๒ ครั้ง (ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง) เพื่อทำความเข้าใจและหารือข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการคุ้มครอง ดูแลช่วยเหลือนักเรียนและแจ้งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการ ลงโทษนักเรียน ๓. ผู้บริหารสถานศึกษากำกับติดตามไม่ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาลงโทษนักเรียนด้วยวิธีความรุนแรงหรือแบบกลั่นแกล้งความโกรธหรือ ความพยาบาท โดยคำนึง ถึงอายุของนักเรียนและความร้ายแรงของ พฤติการณ์ประกอบการลงโทษด้วยเพื่อที่จะแก่นิสัยความประพฤติที่ไม่ดีของ นักเรียน ในกรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ลงโทษนักเรียน ที่ประพฤติผิดกฎ ระเบียบกฎหมายต้องทำหนังสือแจ้งผู้บังคับบัญชาทราบพร้อมระบุเหตุและการลงโทษการกระทำความผิด โดยให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย การลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ ซึ่งมีการลงโทษ ผู้กระทำความผิด ๔ สถาน ดังนี้ (๑) ว่ากล่าวตักเตือน : ใช้ในกรณีที่นักเรียนทำความผิดไม่ร้ายแรง (๒) การทำทัณฑ์บน : ใช้ในกรณีที่นักเรียนประพฤติตนไม่เหมาะสมกับ สถานการณ์ตามกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤติ นักเรียน นักศึกษา ใน กรณีทำให้เสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษาหรือฝ่าฝืนระเบียบของ สถานศึกษาหรือได้รับโทษว่ากล่าวตักเตือนแล้วแต่ยังไม่เข็ดหลาบ การทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือและเชิญบิดา มารดาหรือผู้ปกครองมารับทราบความผิด และรับรองการทำทัณฑ์บนไว้ด้วย (๓) การตัดคะแนนความประพฤติ : ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการตัด คะแนนความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาของแต่ละสถานศึกษากำหนด และให้ทำบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐาน (๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม : ใช้ในกรณีที่นักเรียนและ นักศึกษากระทำความผิดที่สมควรปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการจัดกิจกรรมให้ เป็นไปตามแนวทางกระทรวงกำหนด	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๑.๒. ครูกับบุคคลอื่น	๑. จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนปีการศึกษาละ ๒ ครั้ง (ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง) โดยให้ผู้บริหารและครูที่ปรึกษาได้พบกับผู้ปกครองเพื่อแจ้ง พฤติกรรมของนักเรียนให้ผู้ปกครองรับทราบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทำ ความเข้าใจรวมทั้งหาวิธีแนวทางแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน ๒. จัดให้ครูที่ปรึกษาได้มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ๓. เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ลงโทษ นักเรียนที่ประพฤติผิดกฎระเบียบ กฎหมาย ต้องแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบพร้อมระบุ เหตุและการลงโทษการกระทำความผิด โดยให้ถือปฏิบัติตามระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ ซึ่ง มีการลงโทษผู้กระทำความผิด ๔ สถาน ดังนี้ (๑) ว่ากล่าวตักเตือน : ใช้ในกรณีที่นักเรียนทำความผิดไม่ร้ายแรง (๒) การทำทัณฑ์บน : ใช้ในกรณีที่นักเรียนประพฤติตนไม่เหมาะสมกับ สภาพนักเรียนตามกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤติ นักเรียน นักศึกษา ใน กรณีทำให้เสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษาหรือฝ่าฝืนระเบียบของ สถานศึกษา หรือได้รับโทษว่ากล่าวตักเตือนแล้วแต่ยังไม่เข็ดหลาบ การทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือและเชิญบิดา มารดาหรือผู้ปกครองมารับทราบความผิด และรับรองการทำทัณฑ์บนไว้ด้วย (๓) การตัดคะแนนความประพฤติ : ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วย การตัด คะแนนความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาของแต่ละสถานศึกษากำหนด และให้ทำบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐาน (๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม : ใช้ในกรณีที่นักเรียนและ นักศึกษากระทำความผิดที่สมควรปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการจัดกิจกรรมให้ เป็นไปตามแนวทางกระทรวงกำหนด	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง
๑.๓. ครูกับครู	๑. ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมมีความเข้าใจในระเบียบกฎหมาย ของข้าราชการ วิธีปฏิบัติราชการในสถานศึกษา ๒. ประเมินสภาวะทางอารมณ์ให้กับข้าราชการครูอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ๓. จัดกิจกรรมส่งเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนครู	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๒. ภัยจากอุบัติเหตุ ๒.๑ อุบัติเหตุจากอาคารเรียนอาคารประกอบ	๑. ตรวจสอบระบบไฟฟ้า สายไฟโครงสร้างและส่วนประกอบอาคารเดือนละ ๑ ครั้ง/ตามความจำเป็น ๒. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบดูแลในการดูแลรักษาอาคารสถานที่ ๓. ปฐมนิเทศนักเรียนใหม่เกี่ยวกับอาคารสถานที่ ๔. ชี้แจงให้ความรู้การดูแลรักษาเฝ้าระวังความปลอดภัยของอาคารเรียน อาคารประกอบ ๕. จัดทำป้ายและแผนผังข้อควรระวังด้านความปลอดภัยในจุดอันตราย ทุกชั้นเรียนและแผนผัง ๖. จัดให้มีแผนซักซ้อมการป้องกันและซักซ้อมการเคลื่อนย้ายกรณีเกิดเหตุ ฉุกเฉินอย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง ๗. แต่งตั้งเวรยามรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน
๒.๒ อุบัติเหตุจากบริเวณภายในสถานศึกษา	๑. มีนโยบายความปลอดภัยในสถานศึกษาเป็นลายลักษณ์อักษรและมี ประกาศนโยบายให้เห็นได้ชัดเจน ๒. มีแผนงานและงบประมาณดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาที่ ชัดเจน ๓. อบรมหรือสาธิตหรือจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาล เบื้องต้นแก่บุคลากร ๔. แต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตามดูแลการรักษา ความปลอดภัยตลอดทั้งวัน ๕. จัดให้มีผู้รับผิดชอบปฐมพยาบาลเบื้องต้นและนำส่งสถานพยาบาล ๖. กำหนดควบคุมดูแลการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปีนป่ายในที่สูง/ บ่อน้ำ/สระน้ำอย่างเข้มงวด ๗. ดูแลตัดแต่งกิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยและบำรุงดูแลรักษาความ สะอาดโดยรอบสถานศึกษาสม่ำเสมอ ๘. จัดให้ป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ ๙. ให้ความรู้และแนวทางปฏิบัติแก่นักเรียนในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุแปลกปลอม ซึ่งอาจเป็นวัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตราย ๑๐. ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างรอบบริเวณสถานศึกษาและจุดเสี่ยง ๑๑. จัดให้มีระบบการขออนุญาตออกนอกสถานศึกษา ๑๒. จัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บและทำลาย	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูเวรประจำวัน ๓. ครูอนามัยโรงเรียน ๔. นักการภารโรง ๕. เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลสระโบสถ์ ๖. นักเรียน ๗. ผู้ปกครอง

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๒.๓ อุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมภายนอกของสถานศึกษา	๑. สำรวจสภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มลภาวะในสถานศึกษาและชุมชน เพื่อหาแนวทางแก้ไข ๒. แต่งตั้งคณะกรรมการโดยใช้ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วม ร่วมในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไข ๓. ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๔. จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกและความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมให้กับนักเรียนบุคลากรในสถานศึกษาและชุมชน	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครู ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน
๒.๔ อุบัติเหตุจากเครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม อุปกรณ์ต่างๆ เช่น เครื่องทำน้ำเย็น พัดลม โทรทัศน์ ฯลฯ	๑. ตรวจสอบทดสอบเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนามและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้มีสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ ๒. ห้ามใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ชำรุด ๓. แนะนำ สาธิต และควบคุมการใช้อย่างถูกวิธีตามประเภทของอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม ๔. จัดเก็บเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ทุกครั้งหลังใช้ ๕. กำกับ ดูแลนักเรียนในการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ได้อย่างปลอดภัย	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน
๒.๕ อุบัติเหตุ จากการเดินทาง ไป-กลับ ระหว่าง บ้านและสถานศึกษา	๑. สถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน ร่วมมือกันกำหนดมาตรการรับ-ส่ง นักเรียนตอนเช้าและเลิกเรียน ๒. กำกับดูแลนักเรียนที่ใช้จักรยาน จักรยานยนต์ให้ชิดทางซ้าย และเป็นแถว ให้ปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด ๓. จัดครูเวรประจำวันตรวจเช็คนักเรียนที่มีผู้ปกครองมารับ ๔. แนะนำการเดินทางกลับบ้านและให้พี่ดูแลน้อง ๕. ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติตามกฎจราจร ๖. จัดครูเวรและนักเรียนคอยรับ-ส่งนักเรียนที่ประตูเข้าออก	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน
๒.๖ อุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา และการนำนักเรียน ร่วมกิจกรรมสำคัญ	๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียน ไปศึกษานอกสถานศึกษาโดยเคร่งครัด ๒. เตรียมการและวางแผนการดำเนินการอย่างชัดเจน ๓. จัดทำประวัตินักเรียนที่ร่วมเดินทาง ๔. จัดครูคอยควบคุมดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัย ๕. จัดให้มีป้ายชื่อแสดงรายละเอียดนักเรียน/ป้ายบอกชื่อขบวนรถ ๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. ควบคุมดูแลการซื้ออาหารรับประทาน	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๘. หากมีการใช้พาหนะรถยนต์ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพรถยนต์ และตรวจประวัติคนขับเพื่อความปลอดภัย ๙. หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย ๑๐. จัดระบบดูแลความปลอดภัยอย่างใกล้ชิด ๑๑. ให้ความรู้นักเรียนในการร่วมกิจกรรมอย่างปลอดภัยทุกครั้ง ๑๒. ตรวจสอบความเหมาะสมของสถานที่เพื่อความปลอดภัย ๑๓. ประสานงานเจ้าหน้าที่ด้านการรักษาความปลอดภัยทางถนน	
๒.๗ อุบัติเหตุจากยานพาหนะรับ-ส่งนักเรียน	๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยยานพาหนะ รับ-ส่งนักเรียน ๒. ตรวจสอบยานพาหนะให้มีความเหมาะสมปลอดภัยมีสภาพพร้อมสภาพ การใช้งานอยู่ตลอดเวลา ๓. ตรวจสอบอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น ถังดับเพลิง ฯลฯ ประจำยานพาหนะ ๔. ตรวจสอบประวัติคนขับ ความสามารถในการขับขี่ ใบอนุญาตการขับขี่ ๕. กำหนดให้มีพนักงานควบคุมเพื่อดูแลความปลอดภัยของผู้โดยสาร ๖. กำหนดแนวปฏิบัติในการโดยสารเพื่อความปลอดภัยแก่นักเรียนและเจ้าของรถ เช่น ห้ามห้อยโหน ปีนป่ายหยอกล้อขณะรถยนต์เคลื่อนที่ ๗. ตรวจสอบจำนวนนักเรียนทุกครั้งที่มีการขึ้นและลงรถยนต์ ๘. จัดทำป้ายชื่อรถรับ-ส่งนักเรียนให้เห็นอย่างชัดเจน ๙. จัดทำระบบประกันภัยโดยความสมัครใจให้กับนักเรียน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน
๓. การป้องกัน อุบัติภัย ๓.๑ อัคคีภัย/ วาตภัย/ อุทกภัย/ ธรณีพิบัติภัย	๑. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบตรวจสอบอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ ๒. ให้ความรู้และจัดทำแผนซักซ้อมนักเรียนเกี่ยวกับการดับไฟ หนีไฟ ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เฝ้ารักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๔. จัดทำป้ายแหล่งข้อมูลแจ้งเหตุฉุกเฉิน ๕. ดูแลสถานที่ให้สะอาด ๖. ถ้าเกิดเหตุอัคคีภัยให้แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและรายงานต้นสังกัดทันที	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. นักการ ภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๗. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๘. ตรวจสอบสภาพอาคารต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ๙. ตัดแต่งกิ่งไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร ๑๐. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ ๑๑. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๑๒. จัดป้ายแหล่งข้อมูลแจ้งเหตุฉุกเฉิน	
๔. การป้องกันและแก้ไข ปัญหาทาง สังคม ๔.๑ การล่วงละเมิดทางร่างกาย และจิตใจ	๑. แต่งตั้งกรรมการเฝ้าระวังป้องปรามนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และสถานที่จุดเสี่ยงโดยเฉพาะห้องเรียน ห้องน้ำ ๒. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ๓. จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๔. ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ๕. ให้มีผู้รับผิดชอบรายงานตามลำดับชั้น ๖. นำนักเรียนเข้าสู่การช่วยเหลือโดยมีครูดูแลติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ๗. ประสานงานผู้ปกครองเพื่อให้ความช่วยเหลือดูแล ๘. ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น บ้านพักเด็กและครอบครัว สถานีตำรวจ เป็นต้น	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๖. นักจิตวิทยา เขต ๗. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข
๔.๒ การทำร้าย ตัวเองและการฆ่าตัว ตาย	๑. จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดย มอบหมายครูประจำชั้นสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการ สื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหเกี่ยวกับพฤติกรรม นักเรียน ๓. จัดกิจกรรมปลูกฝังให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความเอื้ออาทรและ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ๔. จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนอย่างหลากหลาย ๕. ประสานความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญ นักจิตวิทยา ให้คำปรึกษาอย่าง สม่ำเสมอ ๖. ประสานพ่อแม่ผู้ปกครองทันทีเมื่อเกิดปัญหาเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ด้วยวิธีการหลากหลาย	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔.๓ การทะเลาะวิวาท	๑. ดำเนินการตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใช้หน่วยงานที่มีบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ MOU เครือข่ายคุ้มครองเด็ก จังหวัดให้เกิด ประสิทธิภาพสูงสุด ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการ สื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญาเกี่ยวกับพฤติกรรม นักเรียน ๓. จัดให้มีการหน่วยเคลื่อนที่เร็วเพื่อเข้าระงับเหตุกรณีที่มีเหตุทะเลาะวิวาท โดยประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๔. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนผู้ก่อเหตุผู้ได้รับบาดเจ็บให้ผู้ปกครอง นักเรียนทราบและจัดเจ้าหน้าที่ดูแลโดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบ ตามลำดับ ๕. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ อปพร. หรือองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น สถานพินิจ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. เจ้าหน้าที่ตำรวจ
๔.๔ การถูกล่อลวงและ ลักพา	๑. จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตเพื่อให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิด วิเคราะห์การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การตัดสินใจ การให้คำปรึกษาที่ถูกต้อง รวมไปถึงทักษะการป้องกันตัวเองให้พ้นจากการถูกล่อลวงและลักพา ๒. จัดระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ จัดเวรยามเจ้าหน้าที่ รักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา ๓. ประสานงานกับชุมชน เครือข่ายผู้ปกครอง ในการสอดส่องนักเรียนอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ ๔. ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องช่วยสอดส่องดูแลเพื่อป้องกันการถูกล่อลวงและลักพา ๕. ให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการถูกล่อลวงและลักพา และวิธีการ ป้องกันให้นักเรียนทราบทุกระยะ ๖. ประสานงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ปกครอง เพื่อดำเนินการติดตามค้นหา ๗. ขอความร่วมมือจากครู ผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการแจ้ง เบาะแส ๘. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุโดยรายงานให้ ผู้บังคับบัญชารับทราบตามลำดับ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔.๕ สื่อลามก อนาคต	๑. ควบคุมดูแลการนำข้อมูลข่าวสารและสื่อบันเทิงต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง เพศ ไม่ให้เข้ามาเผยแพร่ในสถานศึกษา ๒. จัดทำหลักสูตรบูรณาการการสอนในเรื่องเพศศึกษา เพศวิถี ศีลธรรม คุณธรรมจริยธรรมที่ดีและเหมาะสมในทางสังคมให้กับนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมและเสริมสร้างค่านิยม ปลุกฝังคุณธรรมจริยธรรมที่ดีงามให้กับ นักเรียนเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ๔. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องในการตรวจตรา ควบคุมดูแลตามแหล่งจำหน่ายและเผยแพร่ ๕. ดำเนินการตรวจค้นยึดสิ่งของและลงโทษหากพบนักเรียนนำสื่อลามก อนาคตเข้ามาสถานศึกษา ติดต่อประสานงานผู้ปกครองเพื่อหาแนว ทางแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ๖. มอบครูประจำชั้นติดตามและเฝ้าระวังภายหลังดำเนินการแก้ไขแล้วเพื่อ ติดตามผล	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน
๔.๖ อบายมุข	๑. กำหนดให้สถานศึกษาเป็นเขตปลอดอบายมุขทุกประเภท ๒. จัดทำแผนผัง zoning เขตปลอดอบายมุขร่วมกับชุมชน ๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้และสร้างความตระหนักถึงโทษพิษภัยและ ปัญหาอบายมุขที่มีผลกระทบต่อการเรียนและความ เป็นอยู่ของนักเรียน ๔. สืบหาแหล่งอบายมุขหรือแหล่งมั่วสุมโดยจัดทำเป็นข้อมูลแผนที่ตั้งเพื่อ การประสานกับครูผู้รับผิดชอบผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ ตำรวจให้เป็นไปตาม แนวทางการจัดระเบียบสังคม ๕. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองช่วยกวดขันดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ทั้งการเรียน การใช้จ่ายเงิน การใช้โทรศัพท์ การออกเที่ยวเตร่ หรือการทำ กิจกรรมนอกบ้าน รวมทั้งการใช้สื่อเทคโนโลยีใน แนวทางที่ไม่เหมาะสม ๖. จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนในการ ให้ข้อมูลข่าวสารและติดตามสอดส่องดูแลป้องกันไม่ให้ นักเรียนไปมั่วสุมใน แหล่งอบายมุขต่าง ๆ ๗. จัดทำทะเบียนข้อมูลนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงเพื่อเฝ้าระวัง ป้องกัน	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๘. เชิญผู้ปกครองประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาและให้ความช่วยเหลือ อย่างจริงจังร่วมกัน ๙. จัดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการออกตรวจตราตามแหล่งอบายมุขต่าง ๆ โดยการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและหน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยตรงในระดับพื้นที่	
๔.๗ พฤติกรรมซู้สาว	๑. ให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตนและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ด้านการวางตัวคบเพื่อนต่างเพศและจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา ๒. มอบหมายครูประจำชั้นให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๓. จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัยไม่มีมุมอับ อันจะส่งผลต่อพฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ๔. กำกับติดตามดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของครูเวรประจำวัน ๕. สร้างเครือข่ายประสานความร่วมมือระหว่างเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน และโรงเรียนในการแจ้งเบาะแส ๖. เมื่อนักเรียนประสบปัญหาให้สถานศึกษามอบหมายผู้รับผิดชอบสืบหา ข้อเท็จจริงและดำเนินการแก้ไขในกรณีที่เป็นปัญหาร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชา รายงานตามลำดับขั้นตอน ๗. ประสานงานเชิญผู้ปกครองมารับทราบปัญหาและร่วมมือช่วยกันแก้ไข ปัญหาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่เหมาะสม ๘. ติดตามกำกับดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน
๔.๘ อินเทอร์เน็ต และ เกม	๑. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสารภัยจากสื่ออินเทอร์เน็ต ๒. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความสนใจหรือสร้างแรงจูงใจในการใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ ๓. ประสานความร่วมมือผู้ปกครองเครือข่ายผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ในการป้องกันกวดขันดูแลตามแหล่งสถานบันเทิง ร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกม เป็นต้น ๔. ครูฝ่ายปกครองและครูที่ปรึกษากำกับติดตามการมาเรียนของนักเรียน และประสานกับผู้ปกครองในการเดินทางไป – กลับระหว่างบ้านและโรงเรียน ๕. จัดให้บริการอินเทอร์เน็ตกับนักเรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสมตามบริบท ของโรงเรียนและให้ครูควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๖. ดำเนินการนำกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงมาอบรมให้ความรู้ในเรื่อง การใช้อินเทอร์เน็ต ๗. จัดอาสาสมัครนักเรียนคอยตรวจสอบการใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ต่างๆ ๘. ประสานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อติดตาม ตรวจสอบร้านอินเทอร์เน็ตร้านเกมที่ให้บริการนักเรียนช่วงเวลาเรียน	
๔.๙ การกลั่นแกล้ง (Bully)	๑. ปลุกฝังให้นักเรียนและบุคลากรในสถานศึกษาเคารพสิทธิของผู้อื่นและให้ เกียรติซึ่งกันและกัน ๒. จัดกิจกรรมหรือการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความเข้าใจและความ ตระหนักในเรื่องของการกลั่นแกล้งและการปฏิบัติตนเชิงบวกต่อผู้อื่น ๓. ให้ความรู้กับผู้ปกครองเพื่อการเอาใจใส่และสังเกตสัญญาณความผิดปกติ ของบุตรหลาน ๔. มอบหมายครูประจำชั้นและครูผู้สอนสอดส่องดูแล ๕. สร้างช่องทางในการแจ้งปัญหาและขอความช่วยเหลืออย่างเหมาะสมแก่ นักเรียน ๖. มีครูนักจิตวิทยาหรือครูแนะแนวคอยให้คำปรึกษา ๗. ประสานผู้ปกครองเมื่อเกิดปัญหาเพื่อการแก้ไขและปรับพฤติกรรมร่วมกัน ระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครอง	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน
๔.๑๐ ความหลากหลายและ ความเท่าเทียมทาง เพศ (LGBTQ)	๑. ทำความเข้าใจความหลากหลายทางเพศ อัตลักษณ์ทางเพศ รสนิยมทาง เพศ เพศสรีระ การแสดงออกทางเพศภาวะให้กับนักเรียนและบุคลากรใน สถานศึกษา ๒. การสร้างสภาพแวดล้อมที่แสดงออกถึงการเคารพในความหลากหลายทาง เพศรวมไปถึงการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเคารพและเท่าเทียม ๓. สร้างช่องทางในการแจ้งปัญหาและขอความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม ๔. มีครูนักจิตวิทยาหรือครูแนะแนวคอยให้คำปรึกษา	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน
๔.๑๑ การแสดงออกทาง การเมือง ตามระบอบ ประชาธิปไตย	๑. สถานศึกษาเปิดพื้นที่ให้นักเรียนสามารถดำเนินกิจกรรมการแสดงทาง ความคิดเห็นภายใต้หลักสิทธิเสรีภาพในระบอบประชาธิปไตยและเงื่อนไข ที่กฎหมายกำหนด	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๒. ผู้บริหารโรงเรียนต้องคำนึงถึงการใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและ ความปลอดภัยของนักเรียนโดยไม่ให้มีบุคคลภายนอกเข้าร่วมการชุมนุม ๓. สถานศึกษาจะต้องละเว้นจากการแทรกแซงหรือจำกัดการใช้สิทธิเสรีภาพ ในการชุมนุมโดยปราศจากฐานทางกฎหมายที่เหมาะสมและไม่เป็นไปตาม หลักความจำเป็นและหลักความได้สัดส่วนในบริบทของสังคมประชาธิปไตย ๔. สถานศึกษามีหน้าที่อำนวยความสะดวกและปกป้องคุ้มครองผู้ชุมนุมจาก อันตรายหรือความรุนแรงที่อาจเกิดขึ้น ๕. สถานศึกษาควรเป็นพื้นที่ปลอดภัยในการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมของ นักเรียน ๖. สถานศึกษาควรเป็นพื้นที่ที่นักเรียนสามารถลองผิดลองถูกในการใช้สิทธิ เสรีภาพของพวกเขาในระบอบประชาธิปไตยในกรณีที่มีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ครู อาจารย์ และผู้บริหารสถาบันก็ควรที่จะใช้ความเมตตากับดูแล แนะนำ และส่งเสริมให้ลูกศิษย์ทั้งหลายใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมได้สอดคล้องกับ หลักสิทธิมนุษยชนภายใต้บริบทสังคมประชาธิปไตย ดังนั้นหากเข้าใจตรงกัน ว่าหน้าที่ของครูคือการสร้างคนให้มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมเพื่อที่ใน วันข้างหน้าพวกเขาจะเป็นกำลังสำคัญที่ขับเคลื่อนประเทศชาติ การสอนลูกศิษย์ให้เป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย ก็ควรจะเป็นเป้าหมายที่ครู อาจารย์ และผู้บริหารสถานศึกษาจะต้อง ให้ความสำคัญไม่น้อยไปกว่าวิชาการในห้องเรียน	๓. นักเรียน
๔.๑๒ ข่าวปลอม (Fake News)	๑. สถานศึกษาสร้างความตระหนักรู้ถึงผลกระทบต่อข่าวปลอมแก่ผู้เรียน บุคลากรชุมชนในพื้นที่ด้วยช่องทางที่หลากหลายโดยเฉพาะสื่อออนไลน์ ๒. สถานศึกษาจัดอบรมสอนเสริมเพิ่มทักษะหลักสูตรการรู้เท่าทันสื่อให้กับ นักเรียนทุกระดับ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. นักเรียน
๕. สุขภาพอนามัย ของนักเรียน ๕.๑ สุขภาพอนามัย วัยเรียน	๑. สร้างองค์ความรู้ให้แก่ครูและบุคลากรในเรื่องแนวทางการส่งเสริมสุขภาพ นักเรียน การป้องกันมลภาวะจากสิ่งแวดล้อม การป้องกันไม่ให้เกิดโรคติดต่อ และโรคระบาดต่าง ๆ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๒. จัดทำมาตรการบริหารจัดการคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ มาตรการเกี่ยวกับการจัดการขยะในสถานศึกษา ๓. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบงานให้ชัดเจน ๔. ตรวจสอบสุขภาพนักเรียนอย่างน้อยปีละครั้งประสานงานกับโรงพยาบาลเพื่อ ดูแลนักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแออย่างใกล้ชิด ๕. ปิดสถานศึกษาเมื่อมีโรคระบาด ๖. แจ้งผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นในกรณีมีโรคติดต่อเกิดขึ้นในโรงเรียน ๗. จัดน้ำดื่มน้ำใช้ให้ปลอดภัยรวมทั้งระบบกักเก็บน้ำและระบบการจ่ายน้ำให้ ถูกสุขอนามัย ๘. มีส่วนที่ถูกต้องสุขอนามัย ๙. มีอุปกรณ์และสถานที่สำหรับล้างมือ และให้ความรู้ในการ ล้างมือของ นักเรียนอย่างถูกวิธี ๑๐. ควบคุมความสะอาดในการปรุงและจำหน่ายอาหารให้ถูกสุขลักษณะ ๑๑. จัดสถานที่และดูแลลักษณะทางกายภาพของสถานศึกษาให้ถูก สุขลักษณะ	
๕.๒ การอุปโภคบริโภค	๑. จัดให้มีชมรมคุ้มครองผู้บริโภคในสถานศึกษา (อย.น้อย) เพื่อตรวจสอบ คุณภาพและสารปนเปื้อนในอาหารและประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร ๒. จัดทำป้ายนิเทศและกิจกรรมรณรงค์ ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่อง อุปโภคบริโภคอย่างถูกสุขอนามัย ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาดรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายใน โรงอาหารของโรงเรียน ๔. จัดให้มีระบบกำจัดขยะการบำบัดน้ำเสียและจัดสร้างบ่อดักไขมัน ๕. ในกรณีเกิดอุบัติเหตุจากการอุปโภคบริโภคของนักเรียนให้ดำเนินการปฐม พยาบาลเบื้องต้นก่อนส่งต่อโรงพยาบาล ๖. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุ ๗. จัดครูอนามัยอำนวยความสะดวกในการดูแลรักษาพยาบาลร่วมกับ ผู้ปกครองเพื่อรับทราบข้อมูลนักเรียน ๘. รายงานเหตุการณ์ให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้น	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕.นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๕.๓ การป้องกัน การแพร่ระบาดของโรค ในสถานศึกษา (COVID-๑๙)	๑. มีมาตรการคัดกรองวัดไข้และอาการเสี่ยงก่อนเข้าสถานศึกษา ๒. สวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยตลอดเวลา ๓. จัดจุดล้างมือหรือเจลแอลกอฮอล์อย่างเพียงพอ ๔. จัดระยะห่างระหว่างบุคคลอย่างน้อย ๑-๒ เมตร ๕. ทำความสะอาดห้องเรียน/พื้นผิวสัมผัสร่วม เปิดหน้าต่างประตูระบายอากาศ ๖. ไม่จัดกิจกรรมรวมกลุ่มคนจำนวนมาก เหลื่อมเวลา ลดเวลาทำกิจกรรม	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักการภารโรง ๖. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข
๕.๔ สารเสพติด	๑. ประกาศนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ทุกปีตามนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ ๒. จัดกิจกรรมสร้างการรับรู้เฝ้าระวังสร้างภูมิคุ้มกันกิจกรรมป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติดโดยผ่านช่องทางที่หลากหลายในสถานศึกษา เช่น โซเซียลมีเดีย เสียงตามสาย พุดหน้าเสาธง กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมหลังเลิก เรียน คาบว่าง จัดบอร์ดนิทรรศการ ตามความเหมาะสม ๓. จัดกิจกรรมเสริมทักษะชีวิตเพื่อสร้างความตระหนักและให้นักเรียน เกิดความรักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ๔. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา และเครือข่าย บุคคล/กลไกที่เกี่ยวข้อง เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไข ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน เช่น เครือข่ายนักเรียน เครือข่ายผู้ปกครอง เครือข่ายเยาวชน กลุ่มเพื่อนนักเรียน สภาคณะและเยาวชน องค์การวิชาชีพ เป็นต้น ๕. จัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนแสดงออกตามความสามารถที่ถูกต้องและเพื่อให้ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และห่างไกลจากยาเสพติด เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา กิจกรรมจัดทำสื่อสร้างสรรค์ กิจกรรมในรูปแบบออนไลน์ กิจกรรม รมรงค์เนื่องในวันต่อต้านยาเสพติด วันงดสูบบุหรี่โลก เป็นต้น ๖. จัดกลุ่มเฝ้าระวังโดยอาศัยทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษา เช่น ทีม งานสหวิชาชีพ เครือข่ายส่งเสริมความประพฤตินักเรียน นักศึกษา (พสน.) ฯ ๗. จัดการอบรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้นักเรียน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๘. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกซื้อสินค้าในด้านต่างๆ อย่างเหมาะสม ๙. จัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้สะอาดร่มรื่นสวยงามเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ๑๐. ใช้มาตรการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ๑๑. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ๑๒. คัดกรองและตรวจสุขภาพนักเรียนเป็นประจำ ๑๓. คัดกรองนักเรียนเพื่อค้นหานักเรียนกลุ่มเสี่ยง/กลุ่มใช้ยาเสพติดและมีระบบติดตามเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในรูปแบบที่เหมาะสม	๓. ผู้ปกครอง ๔. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๕. ชุมชน
๕.๕ การป้องกันภัยจากสัตว์มีพิษ	๑. จัดสภาพแวดล้อมให้สะอาดร่มรื่นตัดแต่งกิ่งไม้กำจัดแหล่งที่อยู่อาศัยของ สัตว์มีพิษเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่นักเรียน ๒. ให้ความรู้แก่ครู บุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์มีพิษตลอดจนวิธีการ ป้องกันและปฐมพยาบาลเบื้องต้นกรณีได้รับพิษ ๓. จัดทำป้ายเตือนภัยจากสัตว์มีพิษในบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยง เช่น บริเวณรั้ว สถานศึกษา ต้นไม้ใหญ่ซึ่งมักจะเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษเบื้องต้น ๔. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ สัตว์เช่น โรงพยาบาลสุภาพตำบล กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ ยุง กู๊ภัยหรือ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในการกำจัดสัตว์มีพิษอื่น ๕. จัดเตรียมอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาลกรณีที่ได้รับพิษจาก สัตว์มีพิษ ๖. จัดทำแผนฉุกเฉินและการฝึกซ้อมโดยความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. นักการภารโรง

ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน

โรงเรียนสระโบสถ์วิทยาการ มีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

มาตรการที่ ๑ แนวทางการป้องกันภัย

๑.๑ มีแผนปฏิบัติการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ

๑. ตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการ “สถานศึกษาปลอดภัย”
๒. กำหนดแผนงาน โครงการที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนความปลอดภัยในสถานศึกษา
๓. กำหนดแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
๔. มีระบบเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภ้ยในสถานศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพ

๑.๒ พัฒนาศักยภาพผู้บริหาร ครู บุคลากรในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบ

๑. กำหนดให้มีการเพิ่มความรู้ ทักษะ ทักษะ ดังนี้

- ๑) เพิ่มเติมความรู้ความเข้าใจในหลักสิทธิเสรีภาพของเด็ก และบทบาทหน้าที่ของครู
- ๒) ทักษะการคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและทักษะการคุ้มครองดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- ๓) ทักษะการจัดการความขัดแย้ง ความคิดเห็นที่แตกต่าง
- ๔) ทักษะการจัดการเหตุในภาวะฉุกเฉิน

๒. บูรณาการการจัดการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน

๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพผู้เรียนให้มีทักษะชีวิต ๔ องค์ประกอบ คือ การตระหนัก รู้รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

๔. เปิดช่องทางให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเสนอแนวทางการต้องการเกี่ยวกับความปลอดภัยใน สถานศึกษาโดยผ่านกลไกของสภานักเรียนหรือกล่องรับฟังความคิดเห็นของสถานศึกษา

๕. ดำเนินการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบตามโอกาส และความเหมาะสม

๑.๓ การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในสถานศึกษา

๑. จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถานศึกษาให้มีความปลอดภัย
๒. มีมาตรการความปลอดภัยที่หลากหลายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพปัญหา
๓. มีแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความรู้และสร้างความตระหนักเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษา

๑.๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนและภาคีเครือข่าย คณะกรรมการ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการเป็นประธาน รองผู้อำนวยการ/ผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นรองประธาน ผู้แทนครู ผู้แทนสำนักงานเขต ผู้แทน กรรมการสถานศึกษา ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนนักเรียน รองกลุ่มบริหารงานบุคคล/กิจการนักเรียน หรือผู้รับผิดชอบ เป็นกรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

- ๑) ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการสถานศึกษาปลอดภัย

๒) กำหนดมาตรการป้องกันและแนวทางแก้ปัญหาความปลอดภัยในสถานศึกษาตามความเหมาะสม

๓) วิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ ระดับความรุนแรงของเหตุที่เกิดขึ้น

๔) ดำเนินการแก้ปัญหาตามแนวทางที่กำหนด

๕) ดูแลช่วยเหลือเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบให้เกิดความพึงพอใจตามความเหมาะสม

๖) กำกับติดตามและประเมินผลรวมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

มาตรการที่ ๒ แนวทางการช่วยเหลือ เมื่อเผชิญเหตุและการแก้ปัญหา

๒.๑ จัดการและแก้ไขให้ความช่วยเหลือหากเกิดเหตุการณ์

๑. สถานศึกษามีแนวปฏิบัติการจัดการหรือการระงับเหตุการณ์ช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุในสถานศึกษา

๒. สร้างความตระหนักประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้แนวปฏิบัติการจัดการและการช่วยเหลือ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

๓. เตรียมบุคลากรและเครื่องมือให้พร้อมรับสถานการณ์ เช่น การซ้อมดับเพลิง การซ้อมหนีไฟ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น เป็นต้น

๒.๒ คัดกรองและช่วยเหลือเบื้องต้นในสถานศึกษา

๑. ตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น ประเมินสถานการณ์และคัดกรองให้การช่วยเหลือผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบในสถานศึกษา

๒. ให้การช่วยเหลือเบื้องต้นกับผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบในสถานศึกษา เพื่อให้ผู้ประสบเหตุมีความปลอดภัยหรือลดระดับความรุนแรงของเหตุการณ์

๓. กำหนดขั้นตอนและวิธีการแจ้งเหตุหรือระงับเหตุ สามารถช่วยเหลือด้านร่างกายและจิตใจพร้อมประเมินสถานการณ์เบื้องต้นได้ทันที

๔. ผู้ที่ได้รับแจ้งเหตุดำเนินการช่วยเหลือด้านร่างกายและจิตใจพร้อมประเมินสถานการณ์เบื้องต้นโดย ทันที

๒.๓ จัดการและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑. กำหนดช่องทางประสานพิเศษเพื่อขอการสนับสนุนช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ เมื่อมีภาวะวิกฤตเกิดขึ้น เช่น ฝ่ายปกครอง โรงพยาบาล สถานีตำรวจ สาธารณสุข เป็นต้น

๒. สถานศึกษาระบุเหตุช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุในสถานศึกษา เช่น การเก็บข้อมูล การรับฟัง การเจรจา ต่อรอง การประสานความร่วมมือ เป็นต้น

๒.๔ ส่งต่อผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบที่ชัดเจน (กรณีส่งต่อ) มีขั้นตอนส่งต่อที่ชัดเจนเป็นการเฉพาะกับสถานการณ์เพื่อให้ผู้ประสบเหตุได้รับการบำบัดรักษาทั้งด้าน ร่างกายและจิตใจจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง

๒.๕ ติดตามและประสานงานในการประเมินสภาพจิตใจของนักเรียน มีการประสานงาน ติดตาม และประเมินสถานการณ์หลังได้รับการดูแลช่วยเหลือ

มาตรการที่ ๓ การเยียวยาและการบำรุงขวัญ

๓.๑ มาตรการช่วยเหลือ เยียวยา พ้นพหุจิตใจ ผู้ที่ได้รับผลกระทบ

๑. ด้านการจ่ายเงินช่วยเหลือผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บตามสิทธิประโยชน์ทางกฎหมาย
๒. จัดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และสังคม เพื่อสร้างความภาคภูมิใจ
๓. จัดส่งนักจิตวิทยาลงพื้นที่ เพื่อช่วยเหลือเยียวยาฟื้นฟูจิตใจ (การให้คำปรึกษา)
- ๓.๒ ประสานทำความเข้าใจตามสถานการณ์และความเหมาะสมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

๑. สถานศึกษากำหนดแนวทางในการช่วยเหลือผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบที่สามารถตรวจสอบได้ เช่น การจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือเด็กนักเรียนหรือผู้ประสบภัยในสถานศึกษาการขอรับบริจาค ฯลฯ

๒. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการช่วยเหลือตามความเหมาะสมแก่เหตุที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบ

๓. ประสานองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมี เช่น เงินกองทุนช่วยเหลือเด็กจาก พมจ. เงินกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) เงินประกันสังคม ประกันชีวิต เป็นต้น

มาตรการที่ ๔ การรายงานเหตุ

๔.๑ รายงานระหว่างประสบเหตุ

๔.๑.๑ กรณีฉุกเฉิน

๑. กรณีฉุกเฉิน (ประสบเหตุซึ่งหน้าหรือกรณีเป็นข่าว)

- รายงานต้นสังกัดทราบทันที
- ติดตามผลจากเหตุที่เกิดขึ้นอย่างใกล้ชิดและรายงานเป็นระยะ

๔.๑.๒ กรณีไม่ฉุกเฉิน

๒. กรณีไม่ฉุกเฉิน

- รายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับ
- บันทึกข้อมูลในแบบรายงานที่สถานศึกษากำหนด

๔.๒ รายงานหลังประสบเหตุ

- รายงานผลการดำเนินการ
- รายงานผลการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

๔.๓. การติดตามและประเมินผลมาตรการความปลอดภัยในสถานศึกษา

รายงานการติดตามและประเมินผลมาตรการความปลอดภัยในสถานศึกษาพร้อมทั้งจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็น

ระบบ

กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงานมาตรการป้องกันภัย

๑. มาตรการป้องกันภัย

มาตรการป้องกัน	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
๑. มีแผนปฏิบัติการรักษาความปลอดภัย ในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ	๑. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการ “สถานศึกษาปลอดภัย” ๒. กำหนดแผนงาน โครงการที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนความปลอดภัยใน สถานศึกษา ๓. กำหนดแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ๔. มีระบบเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ ที่เกี่ยวข้องกับความ ปลอดภัยในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๒. พัฒนาศักยภาพผู้บริหาร ครู บุคลากรในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนและ ผู้ได้รับผลกระทบ	๑. กำหนดให้มีการเพิ่มความรู้ ทักษะคติ ทักษะ ใน ๓ ด้าน ดังนี้ ๑) เพิ่มเติมความรู้ความเข้าใจในหลักสิทธิเสรีภาพของเด็กและ บทบาท หน้าที่ของครู ๒) ทักษะการคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและทักษะการคุ้มครองดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ๓) ทักษะการจัดการความขัดแย้ง ความคิดเห็นที่แตกต่าง ๔) ทักษะการจัดการเหตุในภาวะฉุกเฉิน ๒. บูรณาการการจัดการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพผู้เรียนให้มีทักษะชีวิต ๔ องค์ประกอบ คือ การตระหนักรู้รักและเห็นคุณค่าในตนเองและ ผู้อื่น การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด การสร้างสัมพันธภาพที่ดี กับผู้อื่น ๔. เปิดช่องทางให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเสนอแนวทาง ความต้องการเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษาโดยผ่านกลไก ของสภานักเรียนหรือกล่องรับฟังความคิดเห็นของสถานศึกษา ๕. ดำเนินการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบตามโอกาสและความ เหมาะสม
๓. การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและ บรรยากาศ ในสถานศึกษา	๑. จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถานศึกษาให้มีความ ปลอดภัย ๒. มีมาตรการความปลอดภัยที่หลากหลายที่สอดคล้องและ เหมาะสม กับสภาพปัญหา

มาตรการป้องกัน	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
	๓. มีแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความรู้และสร้างความตระหนักเกี่ยวกับ ความปลอดภัยในสถานศึกษา
๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ สถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนและภาคี เครือข่าย	๑. แต่งตั้งคณะกรรมการประกอบด้วย ผู้อำนวยการ เป็นประธาน รอง ผู้อำนวยการ/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นรองประธาน ผู้แทนครู ผู้แทนสำนักงานเขต ผู้แทนกรรมการสถานศึกษา ผู้แทน ผู้ปกครอง ผู้แทนนักเรียน รองกลุ่มบริหารงานบุคคล/กิจการนักเรียน หรือผู้รับผิดชอบ เป็นกรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่ ๑) ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการสถานศึกษาปลอดภัย ๒) กำหนดมาตรการป้องกันและแนวทางแก้ปัญหาความปลอดภัยใน สถานศึกษาตามความเหมาะสม ๓) วิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ ระดับความรุนแรงของเหตุที่เกิดขึ้น ๔) ดำเนินการแก้ปัญหาตามแนวทางที่กำหนด ๕) ดูแลช่วยเหลือเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบให้เกิดความพึงพอใจตาม ความเหมาะสม ๖) การกำกับติดตามและประเมินผลรวมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

๒. มาตรการแนวทางการช่วยเหลือเมื่อเผชิญเหตุและการแก้ปัญหา

มาตรการระหว่างเผชิญเหตุ และการแก้ปัญหา	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
๑. จัดการและแก้ไขให้ความช่วยเหลือ หากเกิดเหตุการณ์	๑. สถานศึกษามีแนวปฏิบัติการจัดการหรือการระงับเหตุการณ์ช่วยเหลือ เมื่อเกิดเหตุในสถานศึกษา ๒. สร้างความตระหนักประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้แนวปฏิบัติการ จัดการและการช่วยเหลือทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ๓. เตรียมบุคลากรและเครื่องมือให้พร้อมรับสถานการณ์ เช่นการซ้อม ดับเพลิง การซ้อมหนีไฟ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น เป็นต้น
๒. คัดกรองและช่วยเหลือเบื้องต้น ในสถานศึกษา	๑. ตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นประเมินสถานการณ์และคัดกรองให้การช่วยเหลือผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบในสถานศึกษา ๒. ให้การช่วยเหลือเบื้องต้นกับผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบในสถานศึกษา เพื่อให้ผู้ประสบเหตุมีความปลอดภัยหรือลดระดับความรุนแรงของ เหตุการณ์

มาตรการระหว่างเผชิญเหตุและการแก้ปัญหา	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
	๓. กำหนดขั้นตอนและวิธีการแจ้งเหตุหรือระงับเหตุสามารถช่วยเหลือด้าน ร่างกายและจิตใจพร้อมประเมินสถานการณ์เบื้องต้นได้ทันที ๔. ผู้ที่ได้รับแจ้งเหตุดำเนินการช่วยเหลือด้านร่างกายและจิตใจพร้อม ประเมินสถานการณ์เบื้องต้นโดยทันที
๓. จัดการและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. กำหนดช่องทางประสานพิเศษเพื่อขอการสนับสนุนช่วยเหลือจาก หน่วยงานต่าง ๆ เมื่อมีภาวะวิกฤตเกิดขึ้น เช่น ฝ่ายปกครอง โรงพยาบาล สถานีตำรวจ สาธารณสุข เป็นต้น ๒. สถานศึกษาระบุเหตุช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุในสถานศึกษา เช่น การเก็บ ข้อมูล การรับฟัง การเจรจาต่อรองการประสานความร่วมมือ เป็นต้น
๔. ส่งต่อผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบที่ ชัดเจน (กรณีที่ส่งต่อ)	มีขั้นตอนส่งต่อที่ชัดเจนเป็นการเฉพาะกับสถานการณ์เพื่อให้ ผู้ประสบเหตุได้รับการบำบัดรักษาทั้งด้านร่างกายและจิตใจจากผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะทาง
๕. ติดตามและประสานงานในการ ประเมินสภาพจิตใจของนักเรียน	มีการประสานงาน ติดตาม และประเมินสถานการณ์หลังได้รับการดูแล ช่วยเหลือ

๓. มาตรการ การเยียวยาและการบำรุงขวัญ

มาตรการเยียวยาและการบำรุงขวัญ	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
๑. มาตรการช่วยเหลือเยียวยาฟื้นฟู จิตใจผู้ที่ได้รับผลกระทบ	๑. ด้านการจ่ายเงินช่วยเหลือผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บตามสิทธิประโยชน์ ทางกฎหมาย ๒. จัดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และสังคมเพื่อสร้างความภาคภูมิใจ ๓. จัดส่งนักจิตวิทยาลงพื้นที่เพื่อช่วยเหลือเยียวยาฟื้นฟูจิตใจ (การให้คำปรึกษา)
๒. ประสานทำความเข้าใจตามสถานการณ์และความเหมาะสมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ	๑. สถานศึกษากำหนดแนวทางในการช่วยเหลือผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบ ที่สามารถตรวจสอบได้ อาทิ การจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือเด็กนักเรียนหรือ ผู้ประสบภัยในสถานศึกษา การขอรับบริจาค ๒. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการช่วยเหลือตามความเหมาะสมแก่ เหตุที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบ ๓. ประสานองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้เรียนและผู้ได้รับ ผลกระทบได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมี เช่น เงินกองทุนช่วยเหลือเด็กจาก พมจ. เงินกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) เงินประกันสังคม ประกันชีวิต เป็นต้น

๔. มาตรการการรายงานเหตุ

มาตรการการรายงานเหตุ	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
๑. รายงานระหว่างประสบเหตุ	๑. กรณีฉุกเฉิน กรณีฉุกเฉิน (ประสบเหตุซึ่งหน้าหรือกรณีเป็นข่าว) - รายงานต้นสังกัดทราบทันที - ติดตามผลจากเหตุที่เกิดขึ้นอย่างใกล้ชิดและรายงานเป็นระยะ ๒. กรณีไม่ฉุกเฉิน - รายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับ - บันทึกข้อมูลในแบบรายงานที่สถานศึกษากำหนด
๒. รายงานหลังประสบเหตุ	- รายงานผลการดำเนินการ - รายงานผลการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
๓. การติดตามและประเมินผลมาตรการความปลอดภัยในสถานศึกษา	รายงานการติดตามและประเมินผลมาตรการความปลอดภัย ในสถานศึกษาพร้อมทั้งจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ